

Vlaamse overheid

Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
afdeling openbaarheid van bestuur

Havenlaan 88, bus 20

1000 BRUSSEL

T : 02 553 57 25

Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2018/162

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Gelet op het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie;

Gelet op het verzoek d.d. 25 mei 2018 van ■■■, gericht aan de gemeente Boechout, strekkende tot het verkrijgen van een afschrift van de volgende documenten:

-“het omstandig advies m.b.t. het “bouwmisdrijf” ■■■ dat door ■■■ werd opgemaakt in opdracht van het college van burgemeester en schepenen;

-een kopie van alle al dan niet digitale correspondentie m.b.t. dat advies tussen de leden van het schepencollege, medewerkers van de dienst Omgeving van de gemeente Boechout en/of ■■■ in de periode vanaf 01/12/2017 tot op heden.”;

Gelet op de weigeringsbeslissing d.d. 12 juni 2018 van de gemeente Boechout;

Gelet op het beroepschrift d.d. 14 juni 2018 dat door verzoeker werd ingediend;

Gelet op de registratie van het beroepschrift op 15 juni 2018;

Wat de ontvankelijkheid betreft:

Overwegende dat het oorspronkelijke verzoek van ■■■ aan de gemeente Boechout dateert van 25 mei 2018; dat de gemeente op 12 juni 2018 een antwoord heeft overgemaakt aan verzoeker; dat in het betrokken antwoord de beroepsmogelijkheid en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel 35 van het decreet van

de openbaarheid van bestuur; dat de Raad van State daarover zegt dat de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur daar op het eerste gezicht ontkennend op antwoordt;

Overwegende dat de Raad van State in voormeld arrest voorts ter ondersteuning aanhaalt dat het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen trouwens ook voorrang geeft aan de vertrouwelijkheid van de briefwisseling tussen advocaat en cliënt op het recht van de Commissie om de overlegging te eisen van alle documenten die zij noodzakelijk acht om overtredingen op de verdragsbepalingen betreffende mededinging op te sporen; dat de eerbiediging van het recht van verdediging - en daarom van de vertrouwelijke aard van deze briefwisseling - immers zwaarder weegt (HvJ 155/79, AM&S Europe Ltd., Jur. 1982, 1575);

Overwegende dat het Grondwettelijk Hof in dezelfde zin heeft geoordeeld; dat het Hof immers van oordeel is dat de regel van het beroepsgeheim van een advocaat niet moet wijken voor de noodzaak van toezicht op misbruiken van het stelsel van collectieve schuldregeling (GwH 3 mei 2000, nr. 46/2000, R.W. 2000-01, 506, noot E. DIRIX; GwH 14 juni 2006, nr. 100/2006), voor de handhaving van de absolute onpartijdigheid van de curator (GwH 24 maart 2004, nr. 50/2004, R.W. 2004-05, 218) of voor de bestrijding van het "witwassen" (GwH 23 januari 2008, nr. 10/2008, R.W. 2008-09, 109, noot J. STEVENS);

Overwegende dat daaruit dan ook moet worden afgeleid dat het beroepsgeheim van advocaten dient beschermd te worden; dat het inderdaad een toepassing uitmaakt van de uitzondering op grond van een bij wet ingestelde geheimhoudingsverplichting, zoals voorzien in artikel 6, §2, 2° van de federale openbaarheidswetgeving, zodat deze dan ook primeert op de regels inzake de openbaarheid van bestuur;

Overwegende dat de beroepsinstantie, na inzage van het door verzoeker gevraagde advies en de correspondentie die daarrond werd gevoerd, van oordeel is dat deze stukken volledig onder de hierboven beschreven uitzonderingsgrond vallen, in toepassing van artikel 12 van het openbaarheidsdecreet, gelezen in samenhang met artikel 6, §2, 2° van de federale wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur en artikel 458 van het Strafwetboek; dat deze vaststelling volstaat om het beroep in zijn geheel als **ongegrond** te beschouwen;

Overwegende dat hieraan ten overvloede en volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat de andere weigeringsgrond van de gemeente Boechehout, gesteund was op artikel 14, 4° van het openbaarheidsdecreet, op het eerste gezicht niet weerhouden kan worden, aangezien er van een hangend rechtsgeding geen bewijzen worden bijgebracht;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroep van 14 juni 2018 van ■■■, gericht tegen de weigeringsbeslissing van 12 juni 2018 van de gemeente Boechout, wordt als ontvankelijk doch ongegrond beschouwd.

[illegible]

Brussel, 13 juli 2018

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter